

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

— Strona skarżąca uważa, że strona pozwana popełniła błąd stwierdzając, że sporne zachowanie nie było niewłaściwe oraz kolejny błąd stwierdzając, że nie godziło ono w osobowość, godność oraz integralność fizyczną i psychiczną strony skarżącej.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 24 regulaminu pracowniczego i obowiązku wspomagania.

— Strona skarżąca wskazuje w szczególności, że strona pozwana nie rozpatrzyła wniosku o udzielenie wsparcia w sposób poważny i sprawny, jak wymaga tego odpowiednie orzecznictwo.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2017 r. – Keolis CIF i in./Komisja

(Sprawa T-289/17)

(2017/C 239/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Keolis CIF (Mesnil-Amelot, Francja), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Francja), Keolis Seine Sénart (Draveil, Francja), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Francja), Keolis Seine Esonne (Ormoy, Francja), Keolis Vélizy (Wersal, Francja), Keolis Yvelines (Wersal) i Keolis Versailles (Wersal) (przedstawiciele: D. Epaud i R. Sermier, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— tytułem żądania głównego – stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 lutego 2017 r. dotyczącej systemu pomocy SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) wdrożonej przez Francję na rzecz przedsiębiorstw autobusowych w regionie Île-de-France w zakresie, w jakim stwierdza się w art. 1 tej decyzji, że system pomocy został wdrożony „niezgodnie z prawem”, mimo iż chodziło o istniejący system pomocy;

— posiłkowo – stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 2 lutego 2017 r. dotyczącej systemu pomocy SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) wdrożonej przez Francję na rzecz przedsiębiorstw autobusowych w regionie Île-de-France w zakresie, w jakim stwierdza się w art. 1 tej decyzji, że system pomocy został wdrożony niezgodnie z prawem w odniesieniu do okresu przed 25 listopada 1998 r.;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy podniesiony tytułem głównym dotyczący tego, że rozpatrywany system pomocy regionalnej nie został wdrożony niezgodnie z prawem, gdyż nie został objęty obowiązkiem uprzedniego zgłoszenia. Regionalny system pomocy jest bowiem istniejącym systemem pomocy w rozumieniu art. 108 ust. 1 TFUE oraz przepisów art. 1 lit. b) oraz rozdziału VI rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2015/1589”). Zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do systemów istniejącej pomocy, ich wdrożenie nie jest niezgodne z prawem, a Komisja może jedynie zalecić, w razie potrzeby, stosowne środki mające na celu zmianę tych systemów lub ich zniesienie w przyszłości.

2. Zarzut drugi podniesiony posiłkowo dotyczący tego, że nawet przy założeniu, iż sporny system pomocy nie stanowi istniejącego systemu pomocy, Komisja nie mogła objąć badaniem okresu dłuższego aniżeli dziesięć lat poprzedzających dzień 25 listopada 2008 r. – dzień, w którym Komisja skierowała do władz francuskich żądanie udzielenia informacji. Artykuł 17 rozporządzenia nr 2015/1589 stanowi, że bieg dziesięcioletniego terminu przedawnienia zostaje przerwany jedynie przez działanie podejmowane przez Komisję lub przez państwo członkowskie działające na wniosek Komisji. Tak więc strona skarżąca uważa, że Komisja mogła zatem objąć swoim badaniem jedynie okres od dnia 25 listopada 1998 r.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2017 r. – Buck-Chemie/EUIPO – Henkel (Przedstawienie kulek czyszczących do toalet)

(Sprawa T-296/17)

(2017/C 239/64)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte C. Schultze, J. Ossing, R. D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann i C. Gehweiler)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Henkel AG & Co. KGaA

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 1663618-0003

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 marca 2017 r. w sprawie R 2113/2015-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i Henkel AG & Co. KGaA kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniach przed Sądem i przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 62 i 63 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002;
- Naruszenie art. 5 i 6 rozporządzenia nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 29 maja 2017 r. – Martinair Holland/Komisja

(Sprawa T-323/17)

(2017/C 239/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat M. Smeets)